

אֵת גְּוִיֹּתֶיהֶנָּה, דָּא עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא דְאִיהוּ
 גּוּפָא, וּשְׂכִינְתָהּ טַבּוּר דִּילָהּ וְעֲמוּדָא
 דְאִמְצָעִיתָא, עָלֶיהוּ אֲתָמַר (שמות כה כ) וְהָיוּ הַכְּרֹבִים
 פְּרָשֵׁי כְנָפִים לְמַעְלָה. מָאן גְּדַפִּין דִּילְהוֹן לְעֵלָא,
 יְמִינָא וּשְׂמָאלָא. סַכְכִּים בְּכַנְפֵיהֶם, תְּרִי סַכְכֵי
 קָשׁוּט. עַל הַפְּפֹרֶת, דָּא צְדִיק דְצָרִיךְ לְכַסָּאָה לִיהּ.
 וּפְנִיָהּ אִישׁ אֶל אָחִיו, אֲנוּן חֲכָמָה וּבִינָה, דְאֲנוּן
 אֲנַפִּין דְכְרוּבִים.

וּלְמָאן הָווּ פְּרָשֵׁי גְדַפִּיהוּ וּמִסְתַּכְלִין אִישׁ אֶל
 אָחִיו, לְהֵהוּא (דף קטו ע"א) דְעָאֵל בְּכַתְרָא
 עֲלָאָה, דְאִיהוּ מְכַסֶּה, דְעֵלָה אֲתָמַר בְּמַפְלָא מִמֶּךָ
 אֶל תְּדַרְשׁ וּבְמְכַסֶּה מִמֶּךָ אֶל תַּחְקֹר. וּכְרוּבִים
 לְגַבֵּה גְדַפִּיהוּ פְּתִיחֵן לְעֵלָא, לְקַבְּלָהּ לִיהּ
 עָלֶיהוּ (במדבר ז ט) וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל, מִגּוֹ עֲמוּדָא
 דְאִמְצָעִיתָא. מְדַבֵּר אֵלָיו, מִגּוֹ שְׂכִינְתָא תַתָּאָה.

לשון הקודש

ובינה, שהם הפנים של הכרובים.
 ולמי היו פורשים בנפיהם ומסתכלים
 איש אל אחיו? לאותו שנכנס בכתר
 עליון, שהוא מכסה, שעליו נאמר
 במפלא ממך אל תדרש ובמכסה ממך
 אל תחקר. והכרובים אליו, בנפיהם
 פתוחים למעלה לקבל אותו עליהם.
 (במדבר ז) וישמע את הקול – מתוך העמוד

את גויותיהנה – זה העמוד האמצעי
 שהוא הגוף, ושכינתו הטבור שלו
 והעמוד האמצעי, עליהם נאמר (שמות כה)
 והיו הכרובים פרשי כנפים למעלה. מי
 הכנפים שלהם למעלה? ימין ושמאל.
 סככים בכנפיהם – שני עמודי אמת. על
 הפפרת – זה צדיק שצריך לכסותו.
 ופניהם איש אל אחיו – הם חכמה

וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל, לְעֵלָא מִגּוֹ אַבָּא. וַיְדַבֵּר אֵלָיו,
מִגּוֹ אַמָּא. וּמֵאֵן שָׁמַע לִיה עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא.
וּמְלוּלָא אֲשֶׁתַּמַּע לְגַבִּי שְׂבִינְתָא.

חִיזוּ רְבִיעָא וַחֲמִישָׁא, מִמְרָאה מְתַנּוּ וּלְמַעְלָה,
נְצַח. וּמִמְרָאה מְתַנּוּ וּלְמַטָּה, הוּד. דְּאֲנוּן
תְּרִין שׁוֹקֵן. חִיזוּ שְׁתִּיתָא, רְאִיתִי מִמְרָאה אִשׁ,
וְדָא גְבוּרָה, דְּמִתְפָּן אֲנוּן שְׁנַיִם פְּרוּבִים זָהָב. דְּכֶסֶף
אִיהוּ לְיִמִּינָא, זָהָב לְשְׂמָאלָא. וְשַׁבַּע מִינֵי דְהֶבֶא
אֶתְכַלִּילֵן בֵּיה.

חִיזוּ שְׂבִיעָא, מִמְרָאה הַקְּשֶׁת אֲשֶׁר יְהִיה בְּעֵנָן.
מֵאֵן עֲנָנָא, דָּא חֶסֶד דְּסָלִיק ע"ב, וְבֵה
אַתָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעַב הָעֵנָן, בְּעֵבוֹר יִשְׁמַע
עַמָּא (פְּדָאָה) לְמַלְלָא עִם מִשָּׁה. וּבְהֵאֵי שְׂבַעִין וְתְרִין
דְּאִיהוּ חֶסֶד, אֶתְחַזֵּיא קְשֶׁת דְּאִיהוּ צְדִיק בְּגוֹנוֹי

לשון הקודש

אותם שנים פרובים זהב. שכסף הוא
לימין, הזהב לשמאל. ושבעה מיני זהב
נכללים בו.

המראה השביעי - כמראה הקשת
אשר יהיה בענן. מי הענן? זה החסד
שעולה שבעים ושתים, ובו בא הקדוש
ברוך הוא בעב הענן בעבור ישמע העם
(פשא) לדבר עם משה. ובו יש שבעים
ושתים שהוא חסד, נראית קשת שהיא

האמצעי. מדבר אליו - מתוך השכינה
התחתונה. וישמע את הקול - למעלה
מתוך האב. וידבר אליו - מתוך האם.
ומי שמע אותו? העמוד האמצעי. והדבור
נשמע אל השכינה.

מראה רביעי וחמישי - כמראה מתננו
ולמעלה, נצח. וכמראה מתננו ולמטה,
הוד. שהם שתי שוקים. המראה הששי -
ראיתי כמראה אש, וזו הגבורה, שמשם

נְהִירִין, דְּאֲנִין תְּלַת גּוֹנִין דְּתַלְתַּת אַבְהָן, וּבֵיה אֶתְכַלִּילָן.
 וּבְגִין דָּא אֶתְמַר בְּצַדִּיק וַיְכַלוּ, דְּסָלִיק שְׁבַעִין וּתְרִין,
 דְּבֵיה אֶתְכַלִּילָן תְּלַת אַבְהָן, דְּאֶתְמַר בְּהוּ בְּכ"ל מִכ"ל
 כ"ל. וּבְאֵלִין תְּלַת גּוֹנִין וּרְאִיתִיה, לְשַׁכְּנֵתָא, לְזֹכַר
 בְּרִית עוֹלָם.

דְּצַדִּיק אִיהוּ אֵלֶּף שְׁתִּיתָאָה יוֹם הַשָּׁשִׁי. וְנָטִיל
 בְּיַמֵּינָא דְּאִיהוּ חֶסֶד כָּלִיל שְׁבַעִין וּתְרִין,
 וּבְגִינָה אֶתְמַר (דְּנִיאל יב יג) וְאַתָּה לֶךְ לְקַץ וְתַנּוּת,
 בְּצַדִּיק, וְתַעֲמֹד לְגַרְלָךְ לְקַץ הַיָּמִין, דְּאִיהוּ יַמֵּינָא
 דְּבֵיה (ישעיה נב ח) כִּי עֵין בְּעֵין יֵרְאוּ בְּשׁוּב ה' צִיּוֹן.
 וְנָטִיל בְּע"ב דְּעַמּוּדָא דְּאֶמְצַעִיתָא, דְּבֵיה (בראשית א
 ו) וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם, וּבְגִינָא אֶתְמַר לְלִבִּי
 גְּלִיתִי וְלִמְלֶאכִי הַשָּׁרֵת לֹא גְּלִיתִי. לְלִבִּי גְּלִיתִי
 וְלֹא־בָרִי לֹא גְּלִיתִי. (חֶסֶד כָּאִין) (נִרְאָה דְּקַץ) אֵית בְּכַל דְּרָא

לשון הקודש

שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם, וּבְשַׁבִּילוֹ נֶאֱמַר (דְּנִיאל יב)
 וְאַתָּה לֶךְ לְקַץ וְתַנּוּת, בְּצַדִּיק, וְתַעֲמֹד
 לְגַרְלָךְ לְקַץ הַיָּמִין. שְׁהוּא הַיָּמִין, שְׁבוּ
 (ישעיה נב) כִּי עֵין בְּעֵין יֵרְאוּ בְּשׁוּב ה' צִיּוֹן.
 וְנוֹסַע בְּע"ב שֶׁל הָעַמּוּד הָאֶמְצַעִי, שְׁבוּ
 (בראשית א) וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם.
 וּבְשַׁבִּילָה נֶאֱמַר לְלִבִּי גְּלִיתִי, וְלִמְלֶאכִי
 הַשָּׁרֵת לֹא גְּלִיתִי. לְלִבִּי גְּלִיתִי, וְלֹא־בָרִי
 לֹא גְּלִיתִי. (חֶסֶד כָּאִין) (נִרְאָה שְׁקִץ) יֵשׁ בְּכַל דּוּר

צַדִּיק בְּגִינָה הַמַּאִירִים, שְׁהֵם שְׁלֶשָׁה
 גּוֹנִים שֶׁל שְׁלֶשָׁה אַבּוֹת, וְבוּ הֵם נְכַלְלִים.
 וּמִשׁוּם זֶה נֶאֱמַר בְּצַדִּיק וַיְכַלוּ, שְׁעוּלָה
 שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם, שְׁבוּ נְכַלְלִים שְׁלֶשֶׁת
 הָאֲבוֹת, שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם כָּל מְכַל מְכַל.
 וּבְאֵלוֹ שְׁלֶשֶׁת הַגּוֹנִים, וּרְאִיתִיה, אֵת
 הַשְּׁכִינָה, לְזֹכַר בְּרִית עוֹלָם.
 שְׁהַצַּדִּיק הוּא הָאֵלֶּף הַשָּׁשִׁי, הַיּוֹם
 הַשָּׁשִׁי וְנוֹסַע בְּיַמֵּין, שְׁהוּא חֶסֶד כּוֹלֵל

וְדָרָא כְּפּוּם זָכוֹן דִּילְהוֹן. בְּכָל מָאֲרָה דִּדְרָא כְּפּוּם
 דְּרַב דָּרָא נוּטִים אֲבַתְרָה. וְאִם חוּבִין מְתַרְבִּין עָלֵהּ,
 אָמַר רַבִּי תָּיָא, (אדמתיא) פְּרַקְנָא עַד דָּרָא אַחְרָא. וּבְגִין
 דָּא כָּל הַקְצִין כְּלוּ, וְכֹלָא תְּלִיא בְּתִיּוּבְתָא וּבְזָכוֹן
 דְּמַדּוּת דְּכָל דָּרָא וְדָרָא.

אָבֵל קַץ וְזִמְן דִּשְׁוִי קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, לָא תְּלִיא
 בְּזָכוֹן וּבְמַדּוּת דְּכָל דָּרָא וְדָרָא, אֶלָּא בִּיה
 תְּלִיא, הָדָא הוּא דְּכֵתִיב (ישעיה מח יא) לְמַעְנֵי לְמַעְנֵי
 אֶעֱשֶׂה, (יחזקאל כ ט) וְאָעַשׂ לְמַעַן שָׁמַי. וּבְגִין דָּא כָּל
 קַץ דְּכָל דְּרָגָא כְּפּוּם זָכוֹן דְּבִנֵי נְשָׂא אִיהוּ. וְקַץ
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא לָא תְּלִיא בְּזָכוֹן דִּלְהוֹן.

וְאִית ע"ב בְּתַר אֶלְפֵי חֲמִישָׁאָה כְּפּוּם תְּהִיא מְדָה.
 וְאִית ע"ב בְּתַר אֶלְפֵי וּמָאתָן, כְּפּוּם תְּהִיא
 מְדָה וְאִית מָאתָן וְחֲמִשִּׁין וְשִׁית דְּנ"ח דִּילְהּ, כִּי עֵין

לשון הקודש

וְדוּר, אֶלָּא בּוּ תְּלוּי! זְהוּ שְׂכַתוּב (ישעיה מח)
 לְמַעְנֵי לְמַעְנֵי אֶעֱשֶׂה, (יחזקאל ט) וְאָעַשׂ לְמַעַן
 שָׁמַי. וּמִשׁוּם זֶה כָּל קַץ שָׁל כָּל דְּרָגָה הוּא
 כְּפִי הַזְּכוּיּוֹת שָׁל בְּנֵי הָאָדָם הוּא, וְהַקֶּץ
 שָׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לָא תְּלוּי
 בְּזָכוּיּוֹתָהֶם.

וְיֵשׁ שְׁבַעִים וְשִׁתִּים אַחַר הָאֶלְפֵי הַחֲמִישִׁי
 כְּפִי הַמְּדָה הֵיא. וְיֵשׁ שְׁבַעִים וְשִׁתִּים

וְדוּר כְּפִי זְכוּיּוֹתָהֶם, בְּכָל מוֹרָה הַדּוּר
 כְּפִי שְׂרַב הַדּוּר נוּטִים אַחְרָיו. וְאִם
 הַחֲטָאִים מְתַרְבִּים עָלֵיהּ – אָמַר רַבִּי
 תָּיָא, הִנְאֵלְהֵינָּה עַד הַדּוּר הָאֲחֵרוֹן. וּמִשׁוּם
 זֶה כָּל הַקְצִין כְּלוּ, וְהַכָּל תְּלוּי בְּתִיּוּבָה
 וּבְזָכוּיּוֹת שָׁל הַמַּדּוּת שָׁל כָּל דּוּר וְדוּר.

אָבֵל הַקֶּץ וְהַזִּמְן שְׁשָׁם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לָא תְּלוּי בְּזָכוּיּוֹת וּבְמַדּוּת שָׁל כָּל דּוּר

בְּעֵינַי יִרְאוּ קֶזֶן אַחֲרָא אֵית רַמ"ה כְּפֻּם (ההיא) מִדָּה,
 וְהֵא דְרַגְא דְרַעְוָא דְאִיהוּ קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא. תְּרִין
 קֶזֶין אַאֲרִיד. וְדָא וְכָל חֲשְׁבֹנֹת וְגִימְטְרִיאֹת דְקֶזֶין,
 אֲנֹן פְּרַפְרָאוֹת לְחֲכָמָה מִכְתָּרָא לְעֵלָא לִית קֶזֶן
 וְחֲשְׁבֹן, כְּמוֹ שְׁכַתְּבָּהּ בְּעַל סֵפֶר יִצְרָה, וְלִפְנֵי אַחַד מֶה
 אַתָּה סוֹפֵר. רִישָׁא דְכָל קֶזֶין חֲכָמָה, סוֹפָא דְכָל קֶזֶין
 עֲדִיק אִיהוּ, דְאִיהִי שְׁכִנְתָּא עֲשִׂירָאָה.

עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא כְּלִיל רִישָׁא וְסוֹפָא דְכָל
 קֶזֶין. וְכָל סוֹף אִיהוּ בְּעֲדִיק, וְכָלָא
 אֲתִכְלִיל בְּעֲדִיק דְכְּלִיל תְּלַת אַבְחָן דְבַחֹן אֲתִקְרִי
 שְׁבִיעֵי תְּלַת זְמַנִּין. הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ב ב) וַיְכַל
 אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְבָרֶךְ
 אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי. וְהֵא אִיהוּ בְּעַב הָעֲנָן,

לשון הקודש

הראש של כל הקצים – חכמה, הסוף
 של כל הקצים הוא, שהשכינה היא
 העשירית.

העמוד האמצעי כולל הראש והסוף של
 כל הקצים, וכל סוף הוא בעדיק, והכל
 נכלל בעדיק שכולל שלשת האבות
 שבהם נקרא שביעי שלש פעמים. זהו
 שפתוב (בראשית ב) ויכל אלהים ביום
 השביעי, וישבת ביום השביעי, ויברך

אחר אלף ומאתים כפי המדה ההיא. ויש
 מאתים וחמשים ויש של נח שלו, כי עין
 בעין יראו קזן אחר יש מאתים ארבעים
 וחמש כפי (אותה) המדה, והדרגה הזו של
 רצון שהוא הקדוש ברוך הוא. שני קצין
 אאריד. וזה וכל החשבונות וגימטריאות
 של קצים הם פרפראות לחכמה מכתר
 למעלה אין קזן וחשבון, כמו שכתב בעל
 ספר יצירה: ולפני אחד מה אתה סופר.

וּמִנֵּה אֲשַׁתְּכַח שֵׁם בֶּן שִׁבְעִין וּתְרִין שְׁמֹהֶן וַיִּסַּע
וַיִּבְאֵ וַיִּט, דְּאֲנֹן כָּלֵל וּפְרָט וּכְלָל, דְּאֲתַכְּלִילֵן
בְּמִיָּא אֲשָׂא וְרוּחָא. וְאֲנֹן יִמָּא וְאִירָא וְרַקִּיעָא.

וְאֲנֹן יִמָּא וְתַקְפָּא דִּימִינָא, מְלֵאךְ הַחֶסֶד וְדָא
מִיכָאֵל, דְּאִיהוּ עַל שֵׁם (שמות טו) מִי כְּמוֹךְ
בְּאֵלִים ה', דִּי שְׁמֵהּ מְכַבֵּי דְסַלִּיק שִׁבְעִין וּתְרִין,
בְּחֻשְׁבָּן אֲתוּוֹי וּנְהוּרָא דִּילֵהּ אַרְבַּעִין וּתְרִין. וְדָא
חֵילָא דִּילֵהּ (ישעיה מג ב) כִּי תִלְךְ בְּמוֹ אִישׁ לֹא תִכּוֹה.
וְדָא מְכַבֵּי אֲשָׂא, וּמִיכָאֵל אִיהוּ דְמוֹת אַרְיָה דְּאִיהוּ
אַרְיָה מַמִּים. (שמות יד כא) וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ עַל הַיָּם,
וַיִּשָּׂם אֶת הַיָּם לְחָרְבָה, בְּתַקְפָּא דְגַבְרִיאֵל שְׁלִיחָא
דְּגַבּוּרָה דְמִמְנָא עַל חָרְבָה. וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר בֵּיהּ
וַיִּשָּׂם אֶת הַיָּם לְחָרְבָה, מְסַטְרָא דְאַוּרִיאֵל שְׁלִיחָא
דְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, אֲפָרִישׁ בֵּין מִיָּא וְאֲשָׂא. הָדָא

לשון הקודש

וּשְׁתִּים בְּחֻשְׁבָּן אוֹתִיּוֹת, וְאוּרוֹ אַרְבַּעִים
וּשְׁתִּים. וְזֵהוּ כְּחוֹ, (ישעיה מג) כִּי תִלְךְ בְּמוֹ
אִישׁ לֹא תִכּוֹה. שְׁזֵה מְכַבֵּה אִישׁ, וּמִיכָאֵל
הוּא דְמוֹת אַרְיָה, שְׁהוּא אַרְיָה מַמִּים.
(שמות טו) וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ עַל הַיָּם, וַיִּשָּׂם
אֶת הַיָּם לְחָרְבָה, בְּכַח שֵׁל גַּבְרִיאֵל
שְׁלִיחַ הַגַּבּוּרָה שְׁמִמְנָה עַל חָרְבָה. וּמְשׁוּם
זֵה נֶאמַר בּוֹ וַיִּשָּׂם אֶת הַיָּם לְחָרְבָה,

אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי. וְזֵהוּ בְּעֵב הַעֲנֹן,
וּמִמְנוֹ נִמְצָא הַשֵּׁם בֶּן שִׁבְעִים וּשְׁתִּים
שְׁמוֹת וַיִּסַּע וַיִּבְאֵ וַיִּט, שְׁהֵם כָּלֵל וּפְרָט
וּכְלָל, שְׁנִכְלָלִים בְּמִים אִישׁ וְרוּחַ, וְהֵם יָם
וְאִוִיר וְרַקִּיעַ.

וְהֵם הַיָּם וְתַקְפָּ הַיָּמִין, מְלֵאךְ הַחֶסֶד, וְזֵה
מִיכָאֵל, שְׁהוּא עַל שֵׁם (שמות טו) מִי כְּמוֹךְ
בְּאֵלִים ה', שְׁשָׂמוּ מְכַבֵּי שְׁעוּלָה לְשִׁבְעִים

הוא דְּכַתִּיב (שם פסוק כ) וַיָּבֵא בֵּין מַחְנֵה מִצְרַיִם, דְּאִיְהִי
אִשָּׁא נֹכְרָאָה, וּבֵין מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, דְּאִיְהִי מִיָּא.

וַיְהִי הָעֵנָן מִיָּמִינָא, וְהַחֲשָׁךְ דְּרִשְׁיֵעָא מִשְׁמָאלָא,
דְּאִזְל לְקַטְרָנָא לְסַטְרָא דְשְׁמָאלָא דְגְבוּרָה,
וְלֹא קָרַב זֶה אֶל זֶה כָּל הַלַּיְלָה, וּכְמָא דְאַתְפְּרִישׁ
בֵּין שְׁמָאלָא דְסַטְרָא אַחְרָא לִיָּמִינָא דְקוּדְשָׁא דְלֹא
אַתְקָרִיב לְגַבְהַּ הָכִי מִיַּחַד בֵּין יָמִינָא וּשְׁמָאלָא
דְקוּדְשָׁא, דְבֵה שְׁמָהֶן וּסְפִירָן וְאַתְוֹן וְהַיּוֹן מִשְׁלֵשִׁין,
וּבְגִין דָּא וְה"ו וְכו' מִשְׁלֵשׁ בְּתֵלַת אַתְוֹן. בְּגִין
דְיִשְׂרָאֵל שְׁלִישִׁי לְכַהֵן וְלוֹי, אֲבָל שְׁמָהֶן מְרַבְּעִין
וְאַתְוֹן דְּתַבָּה אַרְבַּע אַנּוּן מִשְׁכִּינְתָּא.

וְתִשַׁע סְפִירוֹת אַנּוּן מִשְׁלֵשִׁין בְּעַמּוּדָא
דְאַמְצַעִיתָא. בְּגוּנָא דָּא ח'כ'מָה חֶסֶד נְצִח'

לשון הקודש

הצד האחר לימין של הקדש שלא
התקרב אליה, כך מיוחד בין הימין
והשמאל של הקדש, שבו השמות
והספירות והאותיות וההגיות משלשות,
ומשום זה וה"ו וכו' משלש בשלש
אותיות, משום שישראל שלישי לפהן
וללווי. אבל שמות מרבעים ואותיות של
תבה ארבע הם מהשכינה.
ותשע ספירות הן משלשות בעמוד

מהצד של אוריאל, שליחו של העמוד
האמצעי, הפריד בין מים ואש. והו
שפתוב, ויבא בין מחנה מצרים, שהיא
אש נכריה, ובין מחנה ישראל, שהיא
מים.

ויהי הענן מימין, והחשך של הרשעים
משמאל, שהלך לקטרנג לצד השמאל
של גבורה, ולא קרב זה אל זה כל
הלילה. וכמו שהפריד בין השמאל של

כְּתָר תִּפְאַרֶת יְסוּד בִּינָה גְבוּרָה הוֹד, וּמְלָכוּת
 עֲשִׂירֵי לֹזן, וּרְבִיעֵי לֹזן מִסְטָרָא דְאַמָּא עֲלָאָה, אִיהִי
 תְּמִינָאָה, וּתְלַת סְפִירָן אֱלִין, לְבוּשֵׁיהוּ חֲשָׁךְ עֲנָן
 וְעֲרָפֶל. חֲשָׁךְ לְשִׁמְאָלָא, עֲנָן לְיִמִּינָא, וְעֲרָפֶל
 בְּאַמְצָעִיתָא, תַּחַת שָׁמַיִם דְּאִיהוּ עֲמוּדָא
 דְּאַמְצָעִיתָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים יח ז) וַיֵּט שָׁמַיִם
 וַיִּרְדּוּ וְעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו. בְּעֲנָן דְּנִפְיָא קָלָא,
 דְּאִתְמַר בֵּיהּ (שם כט ג) קוֹל ה' עַל הַמַּיִם.

וּכְמָה קָלִין מִתְּפוּצְצִין מִנְהָ, דְּאִתְמַר בְּהוּן (שם צג
 ד) מִקְלוֹת מַיִם רַבִּים, מִסְטָרָא דְגְבוּרָה
 דְּתַמָּן חֲשָׁךְ, דְּבִיהּ (בראשית כז א) יִצְחָק וַתִּכְהֶינּוּ עֵינָיו
 מִרְאֵת, דְּפִיק קָלָא דְּאִתְמַר בֵּיהּ (תהלים כט ז) קוֹל ה'
 חֲצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ, וּמִסְטָרָא דְּעֲרָפֶל דְּפִיק קָלָא
 דְּאִתְמַר בֵּיהּ (שם פסוק ד) קוֹל ה' בְּהַדָּר, הַיְדוּעַ הַיְדוּר

לשון הקודש

שְׂיוּצִיא קוֹל, שְׁנַאֲמַר בּוּ (שם כט) קוֹל ה' עַל
 הַמַּיִם.

וּכְמָה קוֹלוֹת מִתְּפוּצְצִים מִמְּנוּ, שְׁנַאֲמַר
 בְּהֵם (שם צג) מִקְלוֹת מַיִם רַבִּים, מִצַּד
 הַגְּבוּרָה שְׁשֵׁם חֲשָׁךְ, שְׁבוּ (בראשית כז) יִצְחָק
 וַתִּכְהֶינּוּ עֵינָיו מִרְאֵת. דּוּפֵק קוֹל שְׁנַאֲמַר
 בּוּ (תהלים כט) קוֹל ה' חֲצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ,
 וּמִצַּד הָעֲרָפֶל דּוּפֵק הַקוֹל שְׁנַאֲמַר בּוּ קוֹל
 ה' בְּהַדָּר, הַיְדוּעַ הַיְדוּר לְיִשְׂרָאֵל דּוּפֵק

הָאַמְצָעִי, כְּמוֹ זֶה: ה' כְּמָה חֲסִיד נִצְיָח
 כְּתָר תִּפְאַרֶת יְסוּד בִּינָה גְבוּרָה הוֹד,
 וּמְלָכוּת הִיא עֲשִׂירֵית לְהֵם, וּרְבִיעֵית
 לְהֵם מִצַּד הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, הִיא שְׁמִינִית,
 וּשְׁלֹשׁ הַסְּפִירוֹת הִלְלוּ לְבוּשֵׁם חֲשָׁךְ עֲנָן
 וְעֲרָפֶל. הַחֲשָׁךְ לְשִׁמְאָל, הָעֲנָן לְיִמִּין,
 וְהָעֲרָפֶל בְּאַמְצָע, תַּחַת הַשָּׁמַיִם שֶׁהוּא
 הָעֲמוּד הָאַמְצָעִי. זֶהוּ שְׁכָתוּב (תהלים יח) וַיֵּט
 שָׁמַיִם וַיִּרְדּוּ וְעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו. בְּעֲנָן

לְיִשְׂרָאֵל דְּפִיק סָבָא, הָדָא הוּא דְכִתְיָב (ויקרא מט
לב) וְהִדְרָתָּ פְּנֵי זָקֵן.

תִּלְתָּ קָלִין אַחֲרֵינִין מְנַצֵּחַ הוּד יְסוּד, דְּאֵנִין לְקַבֵּל
תִּלְתָּ אַבְהֵן קָלָא שְׁבִיעָא מְאָמָא עֲלָאָה
נְפָקָא. וְלְקַבֵּל תִּלְתָּ אַבְהֵן אֵנִין, זֵית לְיַמִּינָא. גֵּר
לְשִׁמְאָלָא. עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא פְּתִילָה דְאַתְאַחִיד
בְּתַרְוֵיהוּ. דְּאִיהִי (בראשית א יא) עֵץ פְּרִי עִשָּׂה פְּרִי לְמִינוּ.
אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ, דָּא מְאָנָא דְשֶׁרְגָא, וְגֵר
דְשִׁפְתָּ מְסִטְרָא דְגְבוּרָה אֲתוּקְדַת וְאַתְנַהֲרַת. וְוִי
לְמָאן דְּקָרִיב אֶשָּׂא נּוֹכְרָאָה לְגַבְהָ דְכְּבִינָה מְנִי (שמות
לה ג) לֹא תִבְעֵרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשִּׁפְתָּ,
וְשִׁכְנִיתָא אוֹף הָכִי אֲתַקְרִיאַת גֵּר (דף קטו ע"ב) מְסִטְרָא
דְשִׁמְאָלָא, וְאַתְקְרִיאַת אוֹר מְסִטְרָא דְיַמִּינָא,
דְתַפֵּן (שמות כז כ) זֵית זָךְ לְהַעֲלֹת גֵּר תָּמִיד. וְאִיהוּ
שָׁמֶן לְמָאוֹר, דְּאִיהִי (משלי ו כג) כִּי גֵר מִצְנָה וְתוֹרָה

לשון הקודש

הַכְּלִי שֶׁל הַנֵּר, וְגֵר שֶׁל שִׁפְתָּ מְצַד
הַגְּבוּרָה בּוֹעֵרַת וּמוֹאֲרַת. אוֹי לְמִי
שֶׁמְקָרִיב אֵשׁ זָרָה אֵלָיְךָ, שֶׁבְּגַלְלוּ צְנוּהָ
לֹא תִבְעֵרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם בַּיּוֹם
הַשִּׁפְתָּ, וְאַף הַשְּׁכִינָה כִּדְ נִקְרְאָת גֵּר מְצַד
הַשְּׁמָאל, וְנִקְרְאָת אוֹר מְצַד הַיְּמִין, שֶׁשָּׁם
(שמות כז) זֵית זָךְ וְכוּ' לְהַעֲלֹת גֵּר תָּמִיד,
וְהוּא שָׁמֶן לְמָאוֹר, שֶׁהִיא כִּי גֵר מִצְנָה

זָקֵן. וְהוּ שִׁפְתוֹב (ויקרא מט) וְהִדְרָתָּ פְּנֵי זָקֵן.
שְׁלִשָּׁה קוֹלוֹת אַחֲרִים מְנַצֵּחַ הוּד יְסוּד,
שֶׁהֵם כְּנֶגֶד שְׁלִשְׁתָּ הָאֲבוֹת. הַקּוֹל
הַשְּׁבִיעִי יוֹצֵא מִן הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה. וְכְנֶגֶד
שְׁלִשְׁתָּ הָאֲבוֹת הֵם. הַזֵּית לְיַמִּין, גֵּר
לְשִׁמְאָל, הָעֲמוּד הָאֲמְצְעִי פְּתִילָה
שְׁאֵהוּזָה בְּשִׁנְיָהֶם, שֶׁהִיא עֵץ פְּרִי עִשָּׂה
פְּרִי לְמִינוּ. אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ, זֶה

אור. ואֵיִהי פְּתִילָה מִסְטָרָא דְעֵמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא
דְאַחִיד בְּתַרְוֵיהוּ.

וּבְגִוְנָא דָא, זְרַע דְבַר נֶשׁ לְקַבֵּל מִשְׁחָא, וּבְרִית
מִילָה לְקַבֵּל פְּתִילָה. (שם כ כז) גַּר ה' נִשְׁמַת
אָדָם, לְקַבֵּל גַּר דְּשַׁרְנָא. חִיזוּ תְּמִינָאָה, אִמָּא עֲלָאָה
אֶתְקַרִיאת, בֵּין מַרְאֵה הַנְּגִיה סְבִיב, מִטָּ"ה הָאֱלֹהִים.
הַנְּגִיה מִסְטָרָא דִּימִינָא מִטָּה כְּלָפֵי חֶסֶד, לְרַחֵם עַל
מְאָרֵי תִּיּוֹבְתָא דְבֵּה אֶתְמַר, כִּי יִמְיֶנְךָ פְּשׁוּטָה
לְקַבֵּל שָׁבִים, מִסְטָרָא דְשִׁמְאָלָא מִטָּה הָאֱלֹהִים,
לְמַחָאָה בֵּיה לְרִשְׁיַעֲיָא. הָדָא הוּא דְכַתִּיב (שמות יז)
(ח) וּמִטָּף אֲשֶׁר הִכִּיתָ בּוֹ אֶת הַיָּאֵר קַח בְּיָדְךָ וְהִלַּכְתָּ.
וְשִׁבַע שַׁבְּתוֹת, לְכֹל חַד שִׁבַע יוֹמִין סְלֶקוּן מִ"ט.
וְהֵאֵי אֵיִהוּ (ויקרא כה ח) וְסִפַּרְתָּ לָךְ שִׁבַע
שַׁבְּתוֹת שָׁנִים, אֲנֹון מִ"ט שָׁנִים. וּמִ"ט יוֹמִין שִׁבַע
שַׁבְּתוֹת, לְקַבֵּל שִׁבַע שְׁמָהֶן אֱלִין, דְּאֲנֹון.

לשון הקודש

הַתְּשׁוּבָה, שָׁבוּ נְאֻמַר כִּי יִמְיֶנְךָ פְּשׁוּטָה
לְקַבֵּל שָׁבִים. מִצַּד הַשְּׂמָאל מִטָּה
הָאֱלֹהִים, לְהַכּוֹת בּוֹ אֶת הָרָשָׁעִים. זֶהוּ
שַׁבְּתוֹב (שמות יז) וּמִטָּף אֲשֶׁר הִכִּיתָ בּוֹ אֶת
הַיָּאֵר קַח בְּיָדְךָ וְהִלַּכְתָּ.

וְשִׁבַע שַׁבְּתוֹת, לְכֹל אַחַת שִׁבְעָה יָמִים,
עוֹלָיִם לְאַרְבַּעִים וְתִשְׁעִים. וְזֶהוּ (ויקרא כה)
וְסִפַּרְתָּ לָךְ שִׁבַע שַׁבְּתוֹת שָׁנִים, הֵם

וְתוֹרָה אֹר, וְהֵיא פְּתִילָה מִצַּד הָעֵמוּד
הָאַמְצָעִי שְׂאוּחֹו בְּשִׁנְיָהֶם.

וּבְמֹו זֶה זְרַע שֶׁל אָדָם כְּנַגַּד שָׁמֶן, וּבְרִית
מִילָה כְּנַגַּד פְּתִילָה. גַּר ה' נִשְׁמַת אָדָם
כְּנַגַּד גַּר שֶׁל מְנוּרָה. הַמְּרָאֵה הַשְּׂמִינִי,
הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה נְקֻרָאָת – בֵּין מַרְאֵה הַנְּגִיה
סְבִיב, מִטָּ"ה הָאֱלֹהִים. הַנְּגִיה מִצַּד הַיְּמִין
מִטָּה כְּלָפֵי חֶסֶד, לְרַחֵם עַל בְּעָלֵי

אב"ג ית"ץ, קר"ע שט"ן, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג,
 חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שק"ו צי"ת, אנון
 שבע שמהן ולכל חד שית אתון, לקבל שית יומי
 שבוע לכל שבת ושבת. ואלין אנון דאתמר (ישעיה
 ו) שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים
 לאחד. וכלהו תשעה וארבעין שבע שבתות,
 וארבעין ותרון יומין דהל. ושבע שבתות, שבע
 ספירן לכל חד שית דרגין, וסלקין תשעה וארבעין
 פנים טהור דאורייתא, אמא עלאה חמשים יום
 דספירת העמר. ה' עלאה מן מט"ה, ותלת דרגין
 אנון עלאין, שרפים וחיזות ואופני קדש.

שרפים בהון פרחת אמא עלאה דאיהי נשמת
 כל חי, ומנה נשמת חיים דבר נש,

לשון הקודש

כנפים לאחד. וכלם ארבעים ותשע שבע
 שבתות, וארבעים ושנים ימים של הל.
 ושבע שבתות שבע ספירות, לכל אחת
 שש דרגות, ועולים לארבעים ותשעה
 פנים טהור של התורה. האם העליונה
 חמשים יום של ספירת העמר. ה'
 העליונה מן מט"ה. ושש דרגות הן
 עליונות - שרפים וחיזות ואופני הקדש.
 השרפים, בהם פורחת האם העליונה

ארבעים ותשע שנים. וארבעים ותשעה
 ימים שבע שבתות, כנגד שבעת השמות
 האלה, שהם:

אב"ג ית"ץ, קר"ע שט"ן, נג"ד יכ"ש,
 בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק,
 שק"ו צי"ת, הם שבעה שמות, ולכל אחת
 שש אותיות כנגד ששת ימי השבוע לכל
 שבת ושבת. ואלו הם שגאמר (ישעיה ו)
 שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש

דְּאֶתְמַר בֵּיה (בראשית ב ז) וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נְשָׁמַת חַיִּים.
 וּבִשְׂרָפִים דְּאֶתְמַשְׁכֵּן מֵאֲלֵין אִיהִי פְרַחַת בְּכָל
 לַיְלִיא לְגַבֵּי אֲמָא עֲלָאָה וּבְכָל שַׁעְתָּא דִּחְזוּרַת
 בְּתַשׁוּבָה, דְּבִגֵּינָא אֶתְמַר (שם א כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
 הָאָדָם בְּעֵלְמוֹ. הָאָדָם הַשְּׁבִינִיה חֲמִשִּׁין. רוּחָא
 דְּקוּדְשָׁא דְּאֶתְמַר בָּהּ (שם פסוק ב) וְרוּחַ אֱלֹהִים
 מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם. דְּאֲנוּן בְּנֵי תוֹרָה, מִיָּם
 דְּאֹרִיתָא, אִיתְנַטִּיל מֵעֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא. הַאי
 סְלִיקַת בְּכָל לַיְלִיא בְּאַרְבַּע חִוּוֹן, דְּלְכָל חַד אַרְבַּע
 גְּדַפִּין וּבַחֲוֹן פְּרַחִין לְעֲלָא לְגַבֵּי עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא
 דְּאִיהוּ בְּלִיל יֵאֵהֲדוּנָה"י. יְהו"ה מִיּוֹמֵנָא אֲדַנְי
 מְשַׁמְאֵלָא. נַפְשָׁא אֲתִיא מִסְטָרָא דְּאֹפְנִים, דְּאֶתְמַר
 עֲלִיהוּ (יחזקאל א) וּמְרָאָה הָאֹפְנִים וּמַעֲשֵׂיהֶם בְּעֵין
 תְּרַשִׁישׁ. אֶתְמַר הָכָא תְּרַשִׁישׁ וְאֶתְמַר בְּשִׁיר
 הַשִּׁירִים (שה"ש ח יד) יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמַלְאִים בְּתְרַשִׁישׁ.

 לשון הקודש

מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם. שְׂאוֹתֶם בְּנֵי
 תוֹרָה, הַמַּיִם שֶׁל הַתּוֹרָה, נִטְלָה מִהָעֲמוּד
 הָאֲמַצְעִי, זוֹ עוֹלָה בְּכָל לַיְלָה בְּאַרְבַּע
 חִוּוֹת שְׁלֹכָל אַחַת אַרְבַּע כְּנָפִים, וּבָהֶם
 פּוֹרְחִים לְמַעַלָּה לְעֲמוּד הָאֲמַצְעִי שְׂכוּלֵל
 יֵאֵהֲדוּנָה. יְהו"ה מִיּוֹמֵן, אֲדַנְי מְשַׁמְאֵל.
 הַנֶּפֶשׁ בָּאָה מֵעַד הָאֹפְנִים, שְׂנַאֲמַר
 עֲלֵיהֶם (יחזקאל א) וּמְרָאָה הָאֹפְנִים

שְׂהִיא נְשָׁמַת כָּל חַי, וּמִמְנָה נְשָׁמַת
 הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם, שְׂנַאֲמַר בּוֹ וַיִּפַּח
 בְּאַפָּיו נְשָׁמַת חַיִּים. וּבִשְׂרָפִים שְׂנַמְשְׁכִים
 מֵאֲלוֹ הִיא פּוֹרְחַת בְּכָל לַיְלָה לְאֵם
 הָעֲלִיוֹנָה, וּבְכָל שַׁעָה שְׂחֻזְרַת בְּתַשׁוּבָה,
 שְׂבִשְׂבִילָה נֵאֲמַר וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
 הָאָדָם בְּעֵלְמוֹ. הָאָדָם הַשְּׁבִינֵנו חֲמִשִּׁים.
 רוּחַ הַקֹּדֶשׁ שְׂנַאֲמַר בָּהּ וְרוּחַ אֱלֹהִים

וְאַף עַל גַּב דְּהָא אוֹקִימָנָא לְעִיל שְׂרָפִים וְחֵיזַת
 וְאוֹפְנִים. בְּכַל אַתְר דְּמִתְחַדְּשׁ בֵּיה רְזוּן צְרִיךְ
 לְאַחֲזֹרָא לֹון שְׂרָפִים לְקַבֵּל גְּדַפִּין דְּכְרוּבִים. וְחֵיזַת
 לְקַבֵּל גּוּפָא דְכְרוּבִים. אוֹפְנִין לְקַבֵּל רַגְלֵין דְּכְרוּבִים
 דְּאֲנֹן עַגּוּלִין. מִשְׁגָּלוֹ יִשְׂרָאֵל הָווּ מִתְמַעְטִין גְּדַפִּין
 דְּחֵינֹן, וְכְרוּב חַד דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא
 אֲסִתְלַק לְגַבֵּי הַהוּא מוֹפְלָא (וּמְבַסְסָה), דְּאִתְמַר בֵּיה (ש"ב
 כב יא) וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב וַיַּעֲפֵ.

אֲשֶׁתְּאֵר כְּרוּב תִּנְיָנָא דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא בְּגִלּוּתָא,
 זַפָּאָה אִיהוּ מָאן דְּמִחְבֵּר לֹון בְּשַׁפּוֹן
 שְׁלִים בְּח"י עֲלָמִין, דְּאִיהוּ (ישעיה נ ד) לְשׁוֹן לְמוּדִים,
 כְּלִיל ח"י בְּרַפָּאן דְּצִלּוּתָא, דְּבֵיה מִתְפַּנְשִׁין
 שְׂרָפִים וְחֵיזַת וְאוֹפְנִים בְּלָהוּ גְּדַפִּיהוּ פְּתִיחֹן
 לְקַבֵּלֵיהּ, וְקָלָא דִּילָהּ אֲשֶׁתְּמַע מִגּוֹ עֲמוּדָא

לשון הקודש

מִשְׁגָּלוֹ יִשְׂרָאֵל, הָווּ מִתְמַעְטִים כְּנָפֵי
 הַחַיּוֹת, וְכְרוּב אַחַד, שֶׁהוּא הָעֲמוּד
 הָאֲמַצְעִי, הַתְּעֵלָה לְאוֹתוֹ הַמְּפֹלָא (וּמְבַסְסָה),
 שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (תהלים יח) וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב וַיַּעֲפֵ.
 נִשְׂאָר כְּרוּב שֵׁנִי, שֶׁהוּא הַשְּׂכִינָה
 בְּגִלּוּת. אֲשֶׁרִיו מִי שֶׁמְחַבֵּר אוֹתָם
 בְּשַׁפְּתֵים שְׁלֵמוֹת בְּח"י הָעוֹלָמִים, שֶׁהוּא
 לְשׁוֹן לְמוּדִים, כּוֹלֵל שְׁמוּנָה עֶשְׂרֵה
 בְּרִכּוֹת הַתְּפִלָּה, שְׁבוּ מִתְפַּנְסִים שְׂרָפִים

וּמַעֲשִׂיהֶם כְּעֵין תְּרִשִׁישׁ. נֶאֱמַר כָּאֵן
 תְּרִשִׁישׁ, וְנֶאֱמַר בְּשִׁיר הַשִּׁירִים (שיר ה) יִדְּיוֹ
 גְּלִילֵי זָהָב מְמִלָּאִים בְּתְרִשִׁישׁ.
 וְאַף עַל גַּב שֶׁהָרִי בְּאֲרֵנוּ לְמַעְלָה,
 שְׂרָפִים וְחֵיזַת וְאוֹפְנִים, בְּכַל מְקוֹם
 שֶׁמִּתְחַדְּשִׁים בּוֹ רְזוּם, צְרִיךְ לְהַחֲזִיר
 אוֹתָם הַשְּׂרָפִים כְּנֶגֶד כְּנָפֵי הַכְּרוּבִים,
 וְהַחֲזִיז כְּנֶגֶד גּוּף הַכְּרוּבִים. הָאוֹפְנִים
 כְּנֶגֶד רַגְלֵי הַכְּרוּבִים, שֶׁהֵם עַגְלִים.

דְּאִמְצָעִיתָּא וְשָׁמְעִין לְנַפְיָהּוּ, הֲדָא הוּא
דְּכַתִּיב (יחזקאל א) וְאִשְׁמַע אֶת קוֹל בְּנֵיפֵיהֶם.

בְּאֵן אַתְר אֲשַׁתְּמַע בְּקִרְיַת שְׁמַע, וּבְאֵן אַתְר
אֲתַפְתְּחוּ, כִּד יִשְׂרָאֵל אֲמַרִין אֲדָנִי שְׁפַתִּי
תַּפְתָּח, אֲדָנִי, שְׁכִינְתָּא כִּד אִיהִי אֲתַפְתְּחַת לְקַבְּלָא
לְבַעְלָהּ, מִתַּפְתְּחִין שְׂרָפִים וְחַיִּוֹת וְאוֹפְנִים. גְּדַפְיָהּוּ
לְגַבְהָ לְקַבְּלָא לֹון לְמֵאֲרִיחֹון. הֲדָא הוּא
דְּכַתִּיב (שם) וּפְנִיָהֶם וּבְנֵיפֵיהֶם פְּרֻדוֹת מְלַמְעָלָה. הָא
אַנּוּן כְּרוּבִים דְּכָר וְנוֹקְבָא כַּחְדָּא. בְּצִלוֹתָא
דְּעַמִּידָה אֲתַמַּר, בְּשְׂרָפִים וְחַיִּוֹת וְאוֹפְנִים, (שם)
בְּעַמְדָם תְּרַפְיָנָה בְּנֵיפֵיהֶן. בְּעַמְדָם, וְדַאי יִשְׂרָאֵל
בְּצִלוֹתָא דְּעַמִּידָה, בְּהָהוּא זְמַנָּא אַנּוּן כְּרוּבִים
וּפְנִיָהֶם אִישׁ אֶל אַחִיו בְּהָהוּא זְמַנָּא. צִלוֹתִין
מִתְקַבְּלִין בְּרַעְוָא, דְּאֲתַמַּר עָלֵיהּ תַּפְלוֹת כְּנַגְדָּ

לשון הקודש

אליו לקבל אותם לרבונם. זהו שכתוב
(שם) ופניהם ובניהם פרדות מלמעלה.
הרי שאותם הכרובים זכר ונקבה יחד.
בתפלת העמידה נאמר בשרפים וחיות
ואופנים, (שם) בעמדם תרפינה בניהן.
בעמדם - ודאי ישראל בתפלת
העמידה, באותו הזמן אותם הכרובים
ופניהם איש אל אחיו. באותו הזמן
התפלות מתקבלות ברעון, שנאמר

וחיות ואופנים, בלם בניהם פתוחים
כנגדו, וקולו נשמע מתוך העמוד האמצעי
ושומעים להם. זהו שכתוב (יחזקאל א)
ואשמע את קול בניהם.

באיזה מקום נשמע? בקריאת שמע,
ובאיזה מקום נפתחו? בשוישראל
אומרים אדני שפתי תפתח. אדני -
השכינה, פשנפתחת לקבל את בעלה,
נפתחים שרפים וחיות ואופנים, בניהם

תְּמִידִין, וְעוֹד הָא אֹקְמוּהָ מְאִרִי מִתְּנִיתִין דְּאִין
עֲבוּדָה אֶלָּא תִּפְלָה, דְּשִׁקּוּלָה אִיהִי צְלוֹתָא
בְּעֲבוּדַת הַכְּהֻנִּים וּבְקָרְבָנֵיא דִּילְהוֹן.

דְּבִזְמָנָא דְכְּרוּבִים, דְּאֵנוּן עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא,
וְשְׂכִינְתָא לָאו אֵנוּן אַנְפִּין בְּאַנְפִּין,
צְלוֹתָא לָא מִתְקַבְּלָא, וְנִפְק סְמַ"ל דְּאִיהוּ בְּלָפָא
לְמִיכַל קָרְבָּנִין דִּילְהוֹן, דְּאֵנוּן צְלוֹתִין, וְהִיא
אִיהוּ (ויקרא ט כד) וַתֵּצֵא אִשׁ מִלִּפְנֵי ה' וַתֹּאכַל אוֹתָם.
וְדָא אֲכִילָה דְקָרְבָּנִין דְּאֵנוּן צְלוֹתִין דְּיִשְׂרָאֵל,
וְאִתְמַר בְּהוֹן וַיָּמָתוּ, בְּנִינָא דְבְּנֵי אֶהְרֹן, וְלִית מִיתָא
לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא עֲנִיּוֹתָא, וּבְאֵלִין אַנְפִּין דְכְּרוּבִים
אִתְמַר (שמות לג יא) וּדְבַר ה' אֶל מֹשֶׁה פָּנִים אֶל פָּנִים.

קָמוּ בְּלָתוּ מְאִרִי מִתְּנִיתִין וּמִלְּאָכִין וְאָמְרוּ מַאי
נִיהוּ דְגַלִּי רִזִּין אֵלִין. אֶלָּא וְדָאִי דָּא אִיהוּ

לשון הקודש

הַתְּפִלוֹת, וְהוּ (ויקרא ט) וַתֵּצֵא אִשׁ מִלִּפְנֵי
ה' וַתֹּאכַל אוֹתָם. וְזוּ הָאֲכִילָה שְׁל
הַקָּרְבָּנוֹת שֶׁהֵן תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמַר
בְּהֵם וַיָּמָתוּ, כְּמוֹ שֶׁבְּנֵי אֶהְרֹן, וְאִין מִיתָה
לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא עֲנִיּוֹת. וּבְפָנִים שְׁל
הַכְּרוּבִים הִלְלוּ נֹאמַר (שמות לג) וּדְבַר ה' אֶל
מֹשֶׁה פָּנִים אֶל פָּנִים.

קָמוּ כֻלָּם בְּעַלֵּי הַמִּשְׁנָה וְהַמְּלָאכִים,

עֲלִיהֶן תְּפִלוֹת בְּגֵגַד תְּמִידִין. וְעוֹד הָרִי
פְּרִשׁוּהָ בְּעַלֵּי הַמִּשְׁנָה, שְׂאִין עֲבוּדָה אֶלָּא
תִּפְלָה, שְׁשִׁקּוּלָה הַתְּפִלָּה כְּעֲבוּדַת
הַכְּהֻנִּים, וּכְמוֹ הַקָּרְבָּנוֹת שְׁלָהֶם.

בְּזִמְן שֶׁהַכְּרוּבִים, שֶׁהֵם הַעֲמוּד הָאַמְצָעִי
וְהַשְּׂכִינָה, אֵינָם פָּנִים בְּפָנִים, אִין
הַתְּפִלָּה מִתְקַבְּלָת, וַיּוֹצֵא סְמַ"ל, שֶׁהוּא
הַכֹּלֵב, לְאָכַל אֶת הַקָּרְבָּנוֹת שְׁלָהֶם, שֶׁהֵם

דְּאֵתְקַרֵי סֵפֶר הַזֶּהָר, בְּדִרְגָא דִּילָהּ דִּיאִהוּ
 בְּדִיוֹקְנָא דְמֵאֲרַה, דְּאֵתְמַר בֵּיהּ (דניאל ד ח) רְבָה
 אִילָנָא וּתְקִיף, תַּחְתּוּזֵיהּ תַּטְלִל חַיּוֹת בְּרָא, דְּאֵנּוּן
 חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וּבְעֵנְפוּהֵי יְדוּרָן צִפְרֵי שְׁמַיָא, דְּאֵנּוּן
 נְשֻׁמְתִין עֲלָאִין. וּמֵנַה יְתִיזִין כָּל בְּשָׂרָא, דָּא
 יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, וְלֹא עוֹד, אֶלְא בְּכַבְת עֵינּוּי נִהְרָא
 שְׁכִינְתָא, דְּבִגְנִינַה אֶתְמַר (שמות ג ב) וַיֵּרָא מִלְּאֲךָ ה'
 אֵלָיו בְּלִבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה. וְדָא בִּ"ת ל"ב בַּת
 כָּלִילָא מַעֲשֵׂר אֲמִירָן וְל"ב נְתִיבוֹת דִּילָהּ. דְּאֵנּוּן
 ל"ב אֱלֹהִים דְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית. דְּכִגִּין הָאֵי ל"ב
 אֶתְמַר הַלֵּב רוּאָה הַלֵּב שׁוֹמֵעַ. בְּעֵין דִּילָהּ נִהִיר
 עֲמוּדָא דְּאֶמְצַעִיתָא.

בַּתְּלַת גְּנִינִין דְּעֵינַה יְמִינָא נִהְרִין תְּלַת אַבְהָן.
 בַּתְּרֵי גְדַפֵּי עֵינָא דִּילָהּ, פְּתַחִין וְסַגְרִין

לשון הקודש

שְׁבִשְׁבִילוֹ נֶאֱמַר (שמות א) וַיֵּרָא מִלְּאֲךָ ה'
 אֵלָיו בְּלִבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה. וְזוֹה בִּ"ת
 ל"ב, בַּת כָּלִילָא מַעֲשֵׂר אֲמִירָת וְל"ב
 נְתִיבוֹת שְׁלָה, שְׁהֵם ל"ב אֱלֹהִים שֶׁל
 מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית. שְׁבִגְלֵל הַל"ב הַזֶּה
 נֶאֱמַר, הַלֵּב רוּאָה הַלֵּב שׁוֹמֵעַ. בְּעֵין שְׁלוֹ
 מֵאִיר הַעֲמוּד הָאֶמְצַעִי.

בְּשִׁלְשֵׁת צְבָעֵי עֵינּוּ הִמְנִית מְאִירִים
 שְׁלֹשָׁה אַבוֹת. בְּשִׁתֵּי כִנְפֵי עֵינּוּ פּוֹתְחִים

וְאֶמְרוּ, מִי הוּא שְׁגֵלָה הַסּוּדוֹת הַלְלוּ?
 אֶלְא וְהָאֵי זְהוּ שְׁנַקְרָא סֵפֶר הַזֶּהָר,
 בְּדִרְגָה שְׁלוֹ, שֶׁהוּא בְּדִיוֹקָן שֶׁל רַבּוּנָא,
 שְׁנֶאֱמַר בּוֹ (דניאל ד) גִּדְלָהּ הָעֵץ וְהַתְּחִזֵּק,
 שְׁלַרְגְלֵיו תִּהְיֶה בְּצַל חַיּוֹת הַשָּׂדֶה, שֶׁהֵן
 חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וּבְעֵנְפוּי יְדוּרוּ צִפְרֵי
 הַשְּׁמַיִם, שֶׁהֵן הַנְּשֻׁמּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת. וּמִמְנוּ
 יִזוּן כָּל בְּשָׂר, זֶה יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה. וְלֹא עוֹד,
 אֶלְא בְּכַבְת עֵינּוּ מְאִירָה הַשְּׁכִינָה,